

Nechceme nikoho zesměšňovat, vysvětluje občanská aktivistka

Protestní pohlednice nebo happening. To jsou způsoby, které hnutí ProProstějov používá ke zviditelnění problémů města.

MICHAL ŠVERDÍK

PROSTĚJOV | Sdružení ProProstějov se stalo respektovanou opozicí proti některým plánům prostějovské radnice. Působí v něm i Irena Košíčková.

Jak jste se vlastně dostala k tomu, že jste jedna z organizátorek protestů proti bourání Společenského centra?

Pamatuji si, jak mě kdysi nadzvedla informace, že by měl být bourán Dům služeb v Olomoucké ulici, kde je taneční klub, aby byl místo něho postaven supermarket. Přišlo

mi to úplně střelené. Lidé udělali petici a vymohli si, aby se nebouralo. Byla jsem nadšená. A když mi přišel e-mail, že se formuje sdružení ProProstějov, aby mimo jiné hájilo zachování Společenského centra, nebylo o čem přemýšlet. Protancovala jsem tam stovky hodin. Nesmyslnost toho, aby kultura a tanec daly přednost dalšímu obchodu, mi dodává drive nenechat to jen tak být.

Baví vás vymýšlet netradiční formy protestů, happenings, fotopeřice?

Jasně. Máme rádi randu, ne? Jenom blázen by trávil hodiny volného

„Myslím, že nám lidé fandí. To je asi taky jeden z hlavních motorů naší práce,“ říká Irena Košíčková.

FOTO | ARCHIV IRENY KOŠIČKOVÉ

času něčím, co by ho užíralo, švalo a čím by si kazil náladu.

Jak takové nápady vznikají?

Většinou je to spontánní. Zpravidla máme schůzku, kde si povídáme, jak se situace ohledně centra vyvíjí a co by bylo potřeba udělat. Snažíme se vcítit do pozice zastupitelů i veřejnosti tak, aby pro ně bylo možné přijmout informace a akceptovat je. Není naším cílem zesměšňovat nebo na někoho útočit. Jsme pro dialog. A protože jsme většinou v dobré náladě, tak u toho samozřejmě vtipkujeme a nápady se samy vyvíjí.

Jaké máte reakce?

Myslím, že nám lidé většinou fandí. Samozřejmě se občas najdou takoví, kteří nám řeknou, že to považují za směšnou taškařici. Ale v naprosté většině to lidem, které oslovíme, jedno není. To je asi taky jeden z hlavních motorů naší práce.

Jak na netradiční protesty reaguje radnice?

Různě. Většinou se zdržuje výrazně reakce. Ale myslím, že nás sledu-

je. Aspoň mi připadá, že je poměrně dobře zorientovaná v tom, co děláme.

Myslíte, že nestandardní akce mají větší dopad?

Samy o sobě by asi mnoho neznamenaly. Nicméně v ProProstějov nepracujeme jen na pořádání vtipných akcí. Moji kolegové a kolegyně dělají vysoce odbornou činnost, když sepisují připomínky k územnímu plánu, diskutují na zastupitelstvu, spolupracují s právníky, komunikují s ombudsmanem, studují plány a strategické dokumenty, aby k nim mohli podávat relevantní návrhy. Akce pro veřejnost jsou jen cesta, jak tuto odbornou práci zjednodušit a komuni-

kovat s lidmi. Skoro nikdo nemá čas číst obsáhlé dokumenty. A my říkáme: Nastudovali jsme si to a vidíme to tak a tak. Máte-li stejný názor, připojte se. A to lidé berou.

Čím dalším překvapíte v budoucnu?

Překvapení se neprozrazují, ne? Ale rozhodně se bude na co těšit. Záleží samozřejmě na tom, jak se budou věci vyvíjet.

Kde se vzal váš smysl pro spravedlnost? Cítíte vliv svých rodičů, kteří proti nespravedlnosti vystupovali již za komunismu, působili v podzemní církvi, byli disidenty a pomáhali druhým?

Rozhodně ano. Rodiče a jejich odhodlanost mě velmi formovali. Nebát se a držet se zásady ohleduplnosti k ostatním, i kdybych měla být jediná, mi připadá jako samozřejmost. Kromě rodičů bych také chtěla zmínit mého pradědečka,

generála Bohuslava Závadu, který byl za druhé světové války praven za odbojovou činnost v řadách Obrany národa. Babička i děd nám o něm často vyprávěli a ved nás k tomu, abychom si vážili jeho statečnosti.

INZERCE

INZERCE

INZERCE